

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Δ'.

ΑΡΙΘ. 37.

Συνδρομή προπληρωτέα,
 12 φύλλα του Κράτους ανά
 16 φύλλα. Σελ. 2.
 Διεύθυνσις: Ελλάδα Δραχ. 4.
 Διεύθυνσις: Τουρκία. Γρ. 20.

Τιμή καταχώσεως, ή γραμ-
 μη δδ. παλαιότες 3.
 Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα
 εις τό Υπογραφείον ΚΕ-
 ΦΛΛΗΝΙΑΣ.
 Αί έπιστολαί επιγράφονται προς
 τόν ένταυθα Συντάκτην τής
 ε Δ ι α ο λ α π ο θ ή κ η ς

Κεραλληνία 15 'Ιουνίου 1861.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Όσοι των μη συνδρομητών δεχθώσιν άνεπιστρεπτεί
 τήν 37ην. τούτον αριθμόν θεωρούνται τακτικοί συνδρο-
 μηταί άχρι του 48 έμπεριεχομένως.

Πολύονται χωριστά φύλλα τής Διαολαποθήκης
 και καταγράφονται οι Συνδρομηταί :

- Έν Άργιστολίω—Παρά τῷ Συντάκτη Φ. Φ. Όδδη.
- Έν Αιζουρίω — Παρά τῷ Κ. Α. Π. Πρετεντέρη.
- Έν Κερκύρα — Παρά τῷ Κ. Θ. Α. Μενάργη.
- Έν Ζακύνθῳ — Παρά τῷ Κ. Γαβριήλ Μακρῇ.
- Έν Λευκάδι — Παρά τῷ Κ. Καθηγητῇ Κοντογεώργη.
- Έν Κρήτη — Παρά τῷ Κ. Δ.ρ. Κλαδά.
- Έν Πάτρῃ — Παρά τῷ Κ. Ταχυδρόμῳ.
- Έν Παξοῖς — Παρά τῷ Κ. Εθαγγέλω Παῖζη.

ΟΥΤΕ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ ΟΥΤΕ ΚΑΤΑΧΟΝΙΟΙ,

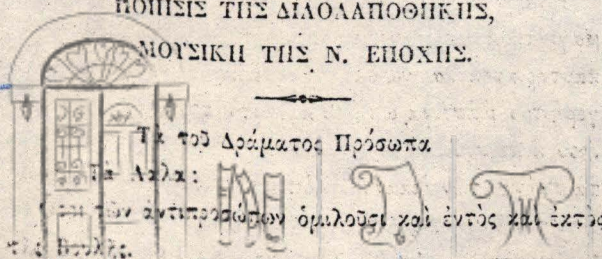
ΟΛΟΙ ΞΕΜΠΑΡΜΠΟΥΤΟΤΟΙ,

Κω β ω β ί α Τραγικολυρικῆ

Εἰς πέντε Πράξεις.

ΠΟΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ,

ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΗΣ Ν. ΕΠΟΧΗΣ.

Τα του Δράματος Πρόσωπα

Τα Άλλα:

1. Τῶν αντιπροσώπων όμιλοῦσι καὶ έντός καὶ έκτός
 τῆς Βουλῆς.

Τὰ Ημίλαλα:

Όσα όμιλοῦσι μόνον έκτός.

—ο—

Τὰ Άλλα:

Όσα δέν όμιλοῦσιν οὔτε έντός οὔτε έκτός.

Η Σκηνή ένταυθα εις τήν προς τό ταμείον άγρουσαν
 οδόν — Εποχή ό Μάϊος.

Πράξις ά. Σκηνή ά.

(Η σκηνή παριστάνει τό στόμιον του καντουνειου
 Του Ταμείου.)

Άντιπ. Καταχ. 1. (Νεύων προς όλους άδιακρίτως
 νά σταθώσι, περιέρχεται έναν έναν, του σφίγγει τήν
 χείρα, και μετά φωνῆς συγκεκινημένης λέγει):

Προσοχή άδελφοί άξίεραστοι (προς τούς Καταχ.)

Προσοχή σεις έχρησι εύσυνείδητοι! (προς τούς Ρίζοσ.)

Άφού έδῶ τό συμφέρον μῆς έσπρωξέ

Άς άκούσωμεν φίλοι τήν φρόνησιν!

Θυμηθήτε όπως εύρισκόμεθα

Στου Άγίου Ταμείου τά πρόθυρα,

Ρίζοσπάστου ή άλλου άς παύσωσιν

Αί χολαί και τά πάθη ως εκ θαύματος,

Κι ένας μόνος δεσμός ό ληρήνης

Άς ενόστη και νύν και καθεύαν μας.

Καταχ. 2. Σουσ ειπέ, λαλεις ως Χρυσόστομους
 Κ' ειμεί όλοι μ' έσανεσιν συφωνοί.
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ρίζοσπ. 6. Συμφωνώ και εγώ, πλην ως ειπώθη
 Σταντορειά τῇ φωνῇ διακμαρτύρημαι.

Καταχ. 7. Είναι Μάϊς και ἔχεις τὸ ἐλεύθερο
 Νὰ φωνάξεις γιὰ μῆναν ὀλόκληρον!

Καταχ. 1. (Τοὺς χωρίζει)
 Σιωπάτε, ἄς παύσουν αἱ ἐριδες
 Στὸν βωμὸν τῆς λιρῶνας ἐνώπιον
 Ἀδελφοὶ ὅλοι εἴμεθα κ' ὅμοιοι!
 Σᾶς πλερόνουν ἐσᾶς νὰ γκαρίζετε,
 Μᾶς πλερόνουν ἐμᾶς νὰ σωπαίνωμεν.

Ῥίζοσπ. 2. Πλὴν ἡμεῖς τοῦ Λαοῦ τὰ συμφέροντα
 Ἰπηρετοῦμεν μὲ θάρρος καὶ κίνδυνον!

Καταχ. 1. Ἰπηρετοῦμεν κ' ἐμεῖς τὴν Κυβέρνησιν
 Καὶ ἐμεῖς, καὶ ἐσεῖς δοῦλοι εἴμεθα
 Ὅλοι ἴσοι, καὶ δὲν διαφέρομεν
 Εἰμὴ μόνον καὶ μόνον εἰς τὸνομα
 Τ' ἄφεντος ποῦ πλερόνει τοὺς κόπους μας.

Ῥίζοσπ. 2. Μᾶν' αἰσχύνη φρικτὴ νὰ δουλεύετε
 Τοὺς σκοποὺς τοῦ ἰσχυροῦ μισθονόμενοι!...

Καταχ. 3. Μᾶν' αἰσχύνη, ἀκριβὰ νὰ μισθώνετε
 Στὸν Λαὸν τὰ ἔθνικὰ σας γκαρίσματα....

Κατ. 1. (Μὲ ὕφος συνδιαλλακτικὸν, συνάμα καὶ εὐθυμον).

Σιωπήσατε, φίλοι, τί βινάζετε;
 Μεταξὺ μας νὰ στήσωμεν σύγκρισιν
 Εἶναι ἀσύνητον ὅλως καὶ ἄτοπον.
 Ἐξετάσατ' ἀλλήλους καὶ θαῦρετε
 Πῶς τὰ μέσα μας μόνον διαφέρουσι,
 Ὁ σκοπὸς εἶναι πάντοτ' ὁ ἴδιος.
 Τί ὠφελεῖ στὰ σωστὰ νὰ ἐρίζώμεθα
 Μὲ τί τρόπον ζητοῦμεν τὰ τέλη μας.
 Αἱ ὁδοὶ εἶν' πολλαὶ καὶ διάφοροι
 Ἀλλὰ μήπως καὶ ὅλαι δὲν ἄγουσιν
 Στοῦ Ταμείου ἐξίσου τὰ πρόθυρα;
 Ἄς εἰσέλθωμεν ὅθεν κ' ἄς εὐρωμεν
 Ἐκ συμφώνου τὸν τρόπον, νὰ ἤμεθα
 Κ' εἰς τὸ μέλλον ἐνταῦθα εὐπρόσδεκτοι.
 Στὸ Καντοῦνι ἐτοῦτο τὸ φίλτατον
 Ἀποθέσωμεν... φίλοι ἀποθέσωμεν...
 Πᾶν περίσσευμα, σύνθημα ἢ Σύμβολον!
 Ὅλοι ἐξίσου ἐδῶ γνωρίζόμεθα
 Ὅλοι ξεύρομεν πόσον ζυγίζομεν!.

Ναὶ μακρὰν τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀχλότητος
 Ἐκκαλύψωμεν, φίλοι, τὸ πρόσωπον.
 Ὅμως τὰρ' ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον μας
 Ν' ἀνυψώσωμεν ἄλλην παράστασιν
 Πρὸς τὸν Δούκα Νιουκάστελ, ὡς ἕκαμαν
 Τῆς λοιπῆς Ἐπιπέδου τὰ πρόσωπα.

Ῥίζοσπ. 2. Ἄς τὴν κάμωμεν, ναὶ ἄς τὴν κάμωμεν
 Καὶ ἄς φρίξῃ κ' ὁ κόσμος κ' ὁ ἥλιος!!.

Ῥίζοσ. 4. Τί νὰ ποῦμεν νὰ κάμῃ κ' ἐντύπωσιν
 Καὶ 'στ' αὐτὰ τοῦ λαοῦ νάνε εὐχρον;

Ῥίζοσ. 3. Τί νὰ ποῦμε! Πικρὸς ἄς τὸν βρῶσωμεν
 Ἀς τοῦ ποῦμε πῶς εἶναι 'νας Μύλορδας
 Μ' ἀπὸ κειοὺς... κ' ὁ λαὸς ποῦνε εὐπιστοῦς
 Θὰ φωνάξῃ δὲς! τὸλμη πόλλάβανε
 Νὰ εἰποῦν τοῦ Ἰπουργοῦ κατὰ πρόσωπον
 Πῶς εἶν' μίλορδας, εὐγε! χαλάλιτους!

Κατ. 2. Ναὶ κ' ἄς δεῖξομε πῶς μᾶς ἐπίκραναν
 Περισσότερον 'κεῖνα πόξερασε
 Ἐναντίον στοῦ λαοῦ τὰ αἰσθήματα
 Παρὰ ὅσα γιὰ μᾶς ἐκσφενδόνισε.

Ῥίζοσ. 3. Ἄς καθήσῃ λοιπὸν ὁ ἀξιώτερος
 Κ' ἄς τὴν στρώσῃ μὲ ὕφος ἀπότομον.

Κατ. 1. Σᾶς τὴν ἕκαμα, ὅπως τὴν θέλετε,
 Κ' ἰδοῦ.. ἰδοῦ φίλοι παράστασις
 Ποῦ θὰ μείνῃ μνημεῖον αἰώνιον
 Εἰς τὸ ἔκθαμβον γένος τ' ἀπόγονον!.
 (Ἀναγινώσκει τὴν παράστασιν, οἱ Ἀντιπρό-
 σωποι τὸν κλείουν εἰς κύκλον)

« Ἡπατήτης Νιουκάστελ Δουξ Μύλορδα,
 Ὄνομάσας ἀγύρτας καὶ κόλακας
 Ἐρμηγεῖς τοῦ λαοῦ τοὺς πιστότατους
 Ἄ! Νιουκάστελ, καστρέντζα ἀρχιμίλορδα,
 Τώρα ἐσχάτως πολὺ ἐμυλόρδιασας
 Κ' ἐστοχάσθηκας πῶς θὰ σ' ἀφήσουμε
 Νὰ μᾶς ρίγῃς βρυσιαῖς μυλορδιστικαῖς;..
 Ὁ λαὸς εἶν' ποῦ θέλει τὴν Ἐνωσὶ
 Κ' ὅσα λέτε εἶν' τοῦ κάκου καὶ μάταια.
 Μᾶν στὰ λόγια μας ταῦτα δὲν πείθεσαι
 Πεῖραν λάβε ἐλθὼν σὰν τὸν Γλάδστονα
 Νὰ σ' εἰδοῦν κ' οἱ μυλόρδοι τοῦ τόπου μας,
 Καὶ τοῦ Κάστρου οἱ λεβέντες Δουξ Μίλορδα..

(Οἱ Βουλευταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ταμείον καὶ τὸ πα-
 ραπέτασμα πίπτει.) (Ἀκολουθεῖ)

ΚΑΤΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΙΝΟΥΡΓΙΚΗΣ ἘΤΑΙΡΙΑΣ.

Εἶναι μεσημέρι, ἡ δὺ ὥραις ὅτι ἐθαρέσανε, ἕνας ἥλιος
 μαγιάτικος μόλις γερμένος, δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ κἀνῃ
 καυτηριάσεις καὶ νὰ σκᾶῃ δεξιά καὶ ἀριστερά, τὴ φλο-
 γερὴ του μᾶστιγα ἀπάνου καθαυτὸ στο ζενῆ τῶ κεφα-
 λιοῦ κάθε καλοῦ χριστιανοῦ, δὲν ἀπαντοῦσε κανεὶς παρὰ
 τὰ σμῆνη τῶν δικανικῶν, ὅπου πεινασμένα ἐπιστρέφουσι
 ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Θεμιδος, τὰ εἴθεα τῶν Ἐμπορικῶν καὶ
 Κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἀροῦ-παροῦ κανέναν
 ξεχασμένον ἐργολάβον, ἀπολολῶτα εἰς τὴ Σαχάρα τοῦ

ΤΑΚΤΕΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΘΟΥΣΙΟΥ

καυστικού μεσημεριού. — Άλλα δύο πρόσωπα έξετίθεντο εις την καφεράν όργην του Φοίβου, άλλα τόσον βυθισμένα εις την συνδιάλεξίν τους, ώστε ούτε καν δέν αισθάνοντο το οδυνηρόν της περιπατητικής των θέσεως, τί να τὰ έπασχολούσε τόσον σπουδαίως; ας τ' ακολουθήσωμεν και μανθάνομεν.

Ναι, ας τ' ακολουθήσωμεν, ο δρόμος είναι δι' όλους, και λοιπόν πολύ περισσότερο δι' ημάς, οτινες κεκαλυμμένοι με την προσωπίδα του καλού Ασμοδαίου, βλέπομεν μά δέν μάς βλέπουν, ακουόμεθα άλλα δέν φαινόμεθα.

— Την εϋρηκα !!. έλεγεν ο ένας με τον ιδιον, τόνον όπου πρέπει να έπρόφερε την λαμπράν ταύτην λειψίν, ο προπροπροπάππος μας ο Αρχιμήδης, όταν είχε εϋρη την λύσιν του αερομετρικού προβλήματος, την Εϋρηκα !!.

— Άμμ!. τιτιτί;. τουλεγε ο άλλος κυττάζων, με χαμόγελον όλως παιδικόν, το άστρο της ημέρας ως να βελε να φταρτή

— Τι τι τί; Ούμ;

— Τι; Εϋρηκα το μέσον να κάμη ή Οίνουρηική Εταιρία, κεφάλαια !.

— Έτσι ε! και πώς; α! πέμου πέμου, έρώταε μετά ξεχασμένης σπεύσεως ο άλλος.

— Ναι, της εϋρηκα τρόπον να κάμη κεφάλαια, τούλάχιστον όσα της χρειάζονται δια τους μισθούς της.

— Οί μισθοί οί μισθοί, άλλα δηλαδή... τί θέλει να πη; α! ναι εις τα τελευταία πρακτικά έδηλώθη, ότι ο καφουδιευθυντής δέν έπηρε ούτε λεπτό έμ; . .

— Τόσο το καλύτερο, έτσι πληρώνεται και κείνος, και ήσυχάκη μία φορά για πάντα.

— Α!!!!!!! μμμ!. Έκανε ξεχασμενέστατα, ο άλλος περιστρέφων παντού τα έκπεπληγμένα του βλέμματα, με ήθος δύστιστον.

— Α!!!!!!! μμμ....

— Ίδου υπέλαβε με τόνον μυσιριώδη ο πρώτος, θέλει να σου το πω; το απαιτείς; άκουσαι με λοιπόν: Κατά τον τελευταίον ύπολογισμόν, τάχα δέν άπεδείχθη και ήλιου τηλαυγέστερον, ότι ή Εταιρία ήθελε κερδίσει, και κερδίσει σημαντικά, αν δέν ήθελε χάσει; . . .

— Α!!!! μμ δηλαδή σφάλεις, δηλαδή ήθελε έμμ!! πολύ κερδίσει, αν ήθελε θέλουμε άμμ! τίθελα να πω; α! ναι τή σαμπάνια... το πλοϊον το Άγγλικόν 12 βαρέλιας.. οί αξιωματικοί.. και μάλιστα μία άποστολή Άμμ! εις το... α... ναι στο Μέξικο οϋ, ήθελε μάς ώφελήσει πολύ, και άμμ! ατζηψψρροϋττ!!!. (φτέρνεται και χάνει τή σειρά).

— Γίαις Γίαις, πρέπει να στομπόνεσαι από ταμπάκα και αδέξια.

— Αμμ... ποιος εγώ; μπά κάθε άλλο, μά εκείνος ο υσταρής, εκείνα τα πρακτικά... Έτσι νάν τα καταλάβω, μου κατεβάσανε μία κατάρτη... .

— Α ο αυτό έχεις δικη, εκείνα τα πρακτικά κατεβάζουνε καθετι.

— Μα πες μου δηλαδή... Ξήγησαι μου στο θεό σου,

τί έλεγες για το μισθό του του... Διευθυντού, δηλαδή δια τους μισθούς όλους;

— Έλεγα όπως εϋρηκα τρόπο... άκουσ αί!; Εϋρηκα τρόπο να πληροθύνε όλοι όλοι.

— Με χαμμία πώς τά λένε α! άνάλυσι φυσικά.

— Τί άνάλυσι και ξανάλυσι, μ' έναν ύπολογισμό in prospettiva, δηλαδή να μη λαβαίνουν πλέον μισθό ώρισμένον, άμετάβλητον, άσχετον όλως και βαρην εις την Εταιρίαν.

— Δέν καταλαβαίνω δηλαδή δέν έννοω ούτε γού.

— Τόσο το καλύτερον, γιατί παναπή πώς προσέχεις, τώρα ξηγιώμαι, και λοιπόν καθώς έλεγα, όχι πλέον μισθό ώρισμένον, άμετάβλητον, άσχετον και βαρην, άλλ' ενα μισθόν άόριστον, μεταβλητόν σχετικόν, και έλαφρόν δια την Εταιρίαν.

— Ναι και φυσικω τω λόγω, και αι εργασιαι πρέπει να ήνε και κείναι πώς το λένε.. φυσικά Ούμι. Αόριστοι, μεταβληται, σχετικαι, και έλαφραι δια το Κατάστημα.

— Α! έξεφούρτισες σε βεβαιώνω, ενα συμπέρασμα άλλως δι' όλου Χρυσιππικό, — «ράβδος εν γωνία άρα βρέχει» α! φίλε, δέν σ' έσοχαζόμουν τόσον επιτήδειον, διαλεκτικισήν δια να μη πω και σοφισήν, — το συμπέρασμα σου ήθελε είνε σωστό, αν ο πρώτιστος σκοπός των ύπαλλήλων ήτον ο μισθός, και αν ο μισθός, ήθελε στενά συνδέεται με την εκμισθουμένην εργασίαν, άλλ' ως καλύτερα μου ξέρεις, ο μισθός είνε ο τελευταίος του στοχασμός, προκειμένου λόγου να ώφελήσουνε, να ένθουσιάσουνε και να μεθύσουνε όλην την Επτάνήσον, με την πιτυχιά του κρασιού των. — Μα πρόσεχε αδελφέ, γιατί δέν εκάμαμε τίποτες. — Άκου το σχεδιό μου, ή Εταιρία θα ξεδουλεύσει ναι ή όχι;

— Α! κατά πώς την πάρουμε Ούμ! δηλαδή ναι ξεδουλεύει μά πάντα αν πρώτ' άποδλα άγορασθόνε σατύρια, και πολλά δηλαδή πρώτα ύλη έμμ! και έπειτα αν πιτύχη, και τέλος πάντων, αν τρουληθή τότες βέβαια, θα ξεδουλεύσει, μά πάντα όμως, α δε χάση!... Ούμμ...

— Άς υποθέσουμε πώς δε χάνει

— Α! τότες παναπή, δηλαδή Ούμμμ α! ναι βέβαια ήμπορει να κερδίση.

— Ίδου λοιπόν τί λέω: ξεδουλεύει έπομένως δίνει ενα κέρδος.

— Ούμμ! βέβαια τόσο τή μπουτίλια

— Άς ήναι και μπουτίλια, έτούτο λοιπόν το κέρδος, έτούτο το μπουτιλιάτικο, όπως θέλεις νάν το πης, ας μοιράζεται αναλόγως προς τους ύπαλλήλους, — μία γάλα κάθε μιανού, κατά την αξία του.

— Με συχωράς, έπρεπε να πης, κατά τή δείψη του.

— Αδιάφορο, τέτοιες είνε ή τροποποιήσεις όπου ήθελε προτεινω, αν είχα ψήφο και φωνή εις ταίς συνεδριάσεις.

— Ούμμ! δηλαδή περίεργο στην τήση μου, του μάρου του πωστουλένε του Διευθυντού, λοιπον να τροποποιήσουνε το μισθό πωστουλένε του Διευθυντού, είνε... .

— Αδιάφορο, είνε ή φαρμακεία ήθελε συζητώ, 30 000 να πέρνη ο Διευθυντής.

— Μα οί κόποι του, δηλαδή Ούμμ οί άπερατμένοι;

— Ού! τώρα και λόγου σου!... ἀς τοῦ κάμουμε ἓνα μικρὸ δῶρο, ἓνα φίρο γιὰ ἀγάπη, μία δωδεκαριά μπο-
 τίλλες συμπάνη: ἀπὸ ἐκείνη ἐκεῖ, καὶ ὄξου ἀπὸ τὴν πύρ-
 τα.—Λοιπὸν 35 [0 τοῦ Τεχνίτου—20 [0 τοῦ Γραμ-
 ματίως—40 [0 εἰς τοὺς δύο βοηθοὺς—30 [0 εἰς...

— Στάσου! στάσου Οὐμ! τὰ ὑποθετικά σου κέρδη
 ἐχάθηκαν. Οὐμ δηλαδὴ λείπουνε, Οὐμ ἦγουν ἐξηπλή-
 θησαν Αἰ!

— Τὸν ἔσφαλές εἶπε μου, ὄχι μόνον ἐξηπλήθησαν,
 ἀλλ' ἀφνούν καὶ ὑπόλοιπον εἰς βάρος.

— Τίως! οὐμ;

— Τοῦ ἀπολεματικού κεφαλαίου.

— Κ' ἔτσι παναπῆ ε! Οὐμ δηλαδὴ.

— Κ' ἔτσι παναπῆ, πῶς ἂν τὸ Κατάστημα ἐκεῖνο δὲ
 εἴτις νὰ ὠφελήσῃ τὸν τόπο, ὅπερ ἄτοπον, θὰ λάβουμε
 ὅμως τὴν ἱκανοποίησι νὰν τὸ εἶδομε νὰ αὐτοχειριασθῆ,
 μὲ ἀρχαίης αὐταπρονήσεως διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του.

— Οὐ μὰ ἀτζιψψψψψψψ!

— Γιὰ σου κ' ἀλήθεια λέω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ

Ἀποβίωσαντα τὴν 26. Ἀπριλίου 1861

Ἀδελφὸν... γομνὸν ἐπαίτην! μ' ἐγκατέλειπες πατρίς μου!
 Ἄφου ἔχυνα γιὰ σένα τόσο αἷμα τῆς ψυχῆς μου!
 Πλὴν ὁπότεν τὴν μιά χεῖρα ἔτεινα δι' ἐλεημοσύνην
 Ἐκρίβα τὸ ἀριστεῖον μὲ τὴν ἄλλην ἀπ' αἰσχύνην!
 Ἐροδοῦμην μὴ οἱ ξένοι εἰς ἐπαίτου στήθος γ' ὦν
 Τῆς ἀνδρείας τὸ βραβεῖον καὶ τὸ ἔθνος μας μεμφῶσι!

Ἀπαυδῆσας πέφτω εἰς κλίνην ἢ εἰς κάτι τί σὰν κλίνην
 Μονομιᾶς λησμονημένος χωρὶς κὰν ἐλεημοσύνην!
 Κ' ἔλεγον ὁ Διὰ κ ο ν ε ἰ ἄ ρ η ς πῶς ἐτότε ἀσθενοῦσε
 Ἐνὼ ὁ ἀπόμαχος τοῦ Λάλα ἔρμος ἐλιμομαχοῦσε!..
 Οἴμοι! ἔπαυε κ' ἡ πείνα γιὰτὶ ὁ Χάρος εὐσπλαγχνίσθη
 Ὅποιον σ' ἄχαρην ζήτησαν τόσα χρόνια ἐξευτελίσθη..
 Ἐν κ' ὁ Χάρος ἐλεήμων κ' εἰς τέτοια φτώχεια δίνει
 Τοῦ Θανάτου τὸ ποτήρι γιὰ στερνὴ ἐλεημοσύνη!..

Τὶ μὲ ἄκαιρους ἐπαίνους, τὶ μὲ λόγια τορνευμένα
 Ἐρχοσθε ἐπανωθέν του καὶ θυμᾶτε περνασμένα;
 Φύγετε! καὶ σεβασθῆτε τὴ στερνὴ ἀναπαυσι του..
 ὦ! μὴ τέτοια ἐλεημοσύνη τὴν καταφρονεῖ ἡ ψυχὴ του!
 Σὰς ἐπρόλαβεν ὁ Χάρος πῶπαυε τὰ βᾶσανά του
 Ἢ τρελλὴ τῆς ματαιότης τί ὠφελεῖ τὰ κόκαλά του;
 Τοῦ Θανάτου τὸ ποτήρι ἔπεινε μ' εὐγνωμοσύνην
 Ὁ Ἀγωνιστὴς τοῦ Λάλα δὲν θέλει ἄλλη ἐλεημοσύνην.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ὁ Ἄρμωσθης μετὰ τοῦ στολισκου τοῦ ἐφθασεν ἐν-
 ταῦθα τὴν παρελθούσαν Δευτέραν— τὴν Τρίτην περὶ
 τὰς 11. ἐτελοῦντο τὰ ἀ π ὅ θ α θ ρ α — τὴν Παρα-
 σκευὴν ἐγένετο ὁ Λεβέες καὶ σήμερον θέλει πορευθῆ
 εἰς Λιζούριον. (!;!) Δὲν ἐδέχθη κανὲν γεῦμα οὐδ' ἐκεῖνο
 τῶν ἀξιωματικῶν. Ὀλην δὲ τὴν νύκτα καὶ τὸ πλεῖστον
 τῆς ἡμέρας διέρχεται ἐπὶ τοῦ Ἀτμοπλοίου — κατὰ τι-
 νας ἢ ἐπιφύλαξις αὐτῆ καὶ αὐτὸ τὸ ἀ μ φ ἰ β ἰ ο ν τοῦ
 Ἄρμωστοῦ πρέπει κατὰ μέγα μέρος ν' ἀποδοθῆ εἰς τὰ
 Δανδολο-Νιουκαστελιὰ (!;.)

— Ἡ Ἐργολαβία τοῦ Θεάτρου διὰ τὸ ἔτος 61—62
 ἐδόθη εἰς τοὺς ΚΚ: Ν. Βαντῶρον, Γρηγόριον Πανᾶν καὶ
 Π. Βινιεράτον, ἰδοῦ μὰ τὴν ἀλήθειαν τρεῖς ἐργολάβοι κί
 ἐργολάβοι μὴν φορὰ, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
 ἐργολαβίαν δὲν θὰ ψεύσωσι τὴν περὶ τὰ ἐργολαβικὰ
 ἐγνωσμένην τῶν καὶ ἀρχαίαν ἱκανότητα.

— Κύριος τις ἀνήκων εἰς τὴν ὀ λ ι γ ι σ τ α ρ χ ἰ α ν τ ῶ ν
 χρημάτων, ἐπρότεινε εἰς τινα πάμπτωχον οἰκογενειάρχην
 χρεώστην του εἰς 30 περίπου σελήνια, καὶ ἀδυνατοῦντα
 νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ χρέος του, νὰ τῷ παραχωρήσῃ εἰς ἀντάλ-
 λαγμα τὴν νεωτέραν τῶν θεγατέρων του, ἀποποιηθέντος
 δὲ μετ' ἀγανακτήσεως τοῦ δυστυχοῦς πατρὸς νὰ ἐνδώσῃ
 εἰς τοιαύτην αἰσχίστην ἐξεμπόλησιν ἐρρίπτετο ἀμέσως
 παρὰ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀσελγοῦς ἀριστοκράτου εἰς
 τὰς φυλακάς. Πράξεις τοιαῦται ἐκτίθενται, ἀλλὰ δὲν σχο-
 λιάζονται....

— Ἠκούσαμεν μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι οἱ ἐνταῦθα
 Ἴταλοὶ ὑπήκοοι ἐτοιμάζουσι μνημόσυνον εἰς τιμὴν τοῦ
 μεγαλεπιδόλου καὶ ἀειμνήστου Καβοῦρ, πεπεσμεθα ὅτι
 εἰς τὴν τελετὴν ταύτην θὰ παρευρεθῶσιν ὅσοι ἐν γένει
 συμπαθοῦσι πρὸς τὴν ἀναγεννωμένην ἀδελφὴν Ἰταλίαν
 καὶ ὅσοι ἠξέυρωσιν πρεπόντως νὰ ἐκτιμῆσωσι τὴν μοι-
 ραίαν ἀπώλειαν τοιοῦτου ἀνδρός.

— Λέγεται ὅτι τὸ κόμμα τῶν Ἐτεροδόξων Ῥιζοσπα-
 στῶν, τὸ ἐκ τῶν τῆς διπλωμένης σηραϊάς, ἐκ τῶν Αἰ λ ι α ς μεταρρυθμιζῶν καὶ ἐκ τῶν Ῥιζοσπαστῶν
 τῆς ὑστεραίας συγκείμενον εἶναι ἐτοιμον νὰ συγχωνευ-
 θῆ μὲ κόμμα τι ἰσχυρὸν καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον. Ἄν
 τοῦτο ἀληθεύει, ἐρωτῶμεν ἐδόθη ποτὲ μεγαλήτερη
 καὶ βρωμερότερη χονεψιά;..

— Ἱερεῦς τις ὀνόματι Σταματάτος ἐρρίπτε κατὰ γῆς
 τὰ στέφανα καὶ κατηράτο τὸ παρ' αὐτοῦ τελεσθὲν μι-
 στήριον διότι ἀντὶ ταλλήρου ἐλάμβανε ἡμισυ μόνον ἐκ
 τῶν πτωχῶν νυμφευομένων. Ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸν Ἀρ-
 χιερέα μας ἵνα ἐπαξίως τιμωρήσῃ τοιοῦτον αἰσχρὸν κερδο-
 σκόπον, πάντοτ' ὅμως μὲ τὴν ἀδειαν τοῦ Ἄρχοντος
 θρησκείας (;!?)

— Κατ' αὐτὰς ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ Κ. Ι. Βολιάκος ἀξι-
 ολογώτατος Χοροδιδάσκαλος, δίδει μαθήματα τρεῖς τῆς
 ἐβδομάδος, καὶ διὰ τὴν μαθηταὶν θέλει δὲ διαμεινῆ εἰς
 τὴν Νῆσον μας, εἰς τὴν κεντρικὴν βιβλιοθήκην

Ὁ Ἰππεὺς Ἐλδοτῆς ΠΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΕΒΑΔΙΤΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Π Κ Ε Φ Α Α Η Ν Ι Α : »

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΝΗΣΟΥΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΤΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α15341 φ2.0035